

همه سوار موج کمدی شده‌اند

گفت و گو با مجید مظفری بازیگری که دهده از فعالیتش می‌گذرد

گفت‌وگو: **فهیمة پناه آذر**
روزنامه‌نگار

بعد از گذشت دهده همچنان جایگاه بازیگری خود را حفظ کرده و جزو بازیگرانی است که بازی‌هایش توانسته در سینما و تلویزیون و حتی تئاتر به خوبی دیده شود. مجید مظفری از بازیگران حرفه‌ای تئاتر، سینما و تلویزیون است که بیش از نیم قرن فعالیت می‌کند. او اخیراً در نمایش «بنگاه تئاترال» علی نصیریان به کارگردانی هادی مرزبان بازی کرده و خودش می‌گوید منتظر آن ۲ فیلم است: «کوچه زابنی‌ها» و «کیوتو کشی» که فیلم اولی ۲سال است که آماده شده و منتظر اکران است و دومین فیلم مساتل فنی را پشت سر گذاشته و به احتمال زیاد در جشنواره فیلم فجر امسال رونمایی می‌شود. مسافران، سگ‌کشی، جنگ نفت‌کش‌ها و سایر بازی‌های هجوم از جمله فیلم‌هایی هستند که توانسته‌اند در جشنواره کاندیدا شوند یا جایزه بگیرند. وی در این سال‌ها بیشتر از ۴۰ فیلم سینمایی بازی کرده و علاوه بر آن در تئاترهای مختلف به ایفای نقش پرداخته است. مظفری علاوه بر سینما و تئاتر، روزگاری در سریال‌های تلویزیونی حضور داشت. او دهه ۶۰ و ۷۰ بیشترین نقش‌ها را در تلویزیون بازی کرده است. به بهانه حضورش در تئاتر «بنگاه تئاترال» بسا او صحبت کردیم. این بازیگر از وضعیت سخت تئاتر امروز گفت و اینکه در سینما موجی به نام سینمای کمدی ایجاد شده که علاوه بر ویژگی‌های مثبت خودش باعث شده تا سینمای اجتماعی به خوبی دیده نشود. از وی درباره شبکه نمایش خانگی پرسیدیم که پاسخ داد: اگر این شبکه گسترش نمی‌یافت بسیاری از بازیگران و عوامل پشت صحنه بیکار می‌ماندند.

تئاتر در تولید، هزینه مضاعف داشته و آندر شرایط گروه‌های نمایشی به لحاظ اقتصادی خوب نیست آیا در تنوع اجرا وضعیت خوبی دارد؟ چه می‌توان کرد که وضعیت اقتصادی گروه‌های نمایشی بهتر شود؟ فکر می‌کنم این کمیت در پاییز بیشتر است؛ معمولاً پاییز فصل خوبی برای تماشای تئاتر است. کسانی که علاقه‌مند به تماشای نمایش هستند با طولانی شدن شب‌ها ترجیح می‌دهند به تماشای نمایش بنشینند. در ست است که تعداد اجراها بیشتر شده و این خودش مثبت است، اما گاهی نمایش‌هایی را می‌بینیم که کیفیت آنها چندان باعث رضایت نیست.

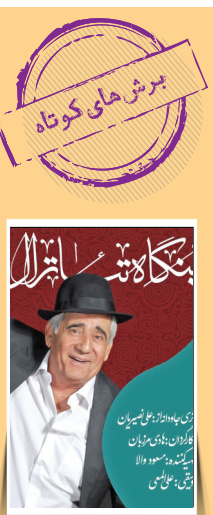
به نظر شما چرا برخی نمایش‌ها کیفیت قابل قبولی ندارند؟

به نظرم بیشترین دلیل افت کیفیت به مسائل اقتصادی برمی‌گردد. ببینید در این وضعیت اقتصادی یک گروه تئاتری میانگین ۲ تا ۴ ماه وقت می‌گذارد تا برای اجرای یک نمایش، تمرین نکند. در مدت تمرین تمام هزینه‌ها به صورت شخصی پرداخت می‌شود. اجرا آماده می‌شود، اما ناگهان بعد از چند ماه ناظران سر مسائلی که می‌توانستند چندماه قبل درباره‌اش صحبت کنند، اجازه اجرا نمی‌دهند و اصلاحات خود را می‌گویند. نمی‌دانم چرا وقتی نمایشنامه در سوراقت و مجوز داده می‌شود، موارد را اعلام نمی‌کنند و این موارد در زمان بازیابی عنوان می‌شود یا در زمان اجرا جلوی کار گرفته می‌شود. به نظرم به این وضعیت اقتصادی باید تکلیف اجرای یک کار در زمان ارائه مجوزها روشن شود. متأسفانه پلاتکلیفی در زمان تمرین و حتی اجرا باعث می‌شود که کارگردانان از بازیگران حرفه‌ای استفاده نکنند؛ چراکه تکلیف یک اجرا از همان ابتدا مشخص نیست. پروسه اجرای تئاتر بسیار فرسایشی است. گروه چندماه تمرین می‌کند، بعد از مجوز، تازه قرار داده بسته می‌شود و سرما یا یخبندان یا تهیه‌کننده تازه شروع به پیدا کردن سالن نمایش می‌کند. فکر کنید در این چندماه بازیگران و دیگر عوامل چه باید بکنند. آن قدر شرایط اقتصادی سخت است که حتی در زمان اجرای کمدی می‌شود از دکور استفاده نشود و برخی موارد مانند دکور و موسیقی نادیده گرفته شوند که همه اینها بر کیفیت کار تأثیر می‌گذارد. تئاتر در همه جای دنیا از سوی شهرداری‌ها حمایت می‌شود و یک برنامه‌ریزی مدون گروه‌های نمایشی اجراهای خود را پشت سر می‌گذارند.

گفتید که در سینیما ۲ کار آماده برای اکران دارید، اما در سینما در این سال‌های اخیر کم‌کار بوده‌اید.

در حال حاضر وضعیت سینمای ما خیلی با برنامه و بسامان نیست. انگار موجی ایجاد شده که تنها سینمای کمدی فروش دارد و همه سوار این موج شده‌اند. ویرین تولیدات سینمایی به‌هم ریخته است. نمی‌گویم سینمای کمدی بد است و آن را نمی‌پسندیم، اما شرایط را باید به گونه‌ای مدیریت کرد که همه‌زاترها بتوانند تولید و از همه مهم‌تر اکران شوند. سینمای اجتماعی ما حمایت نمی‌شود و فروش حرف اول را می‌زند. درست است که در سینمای کمدی هم چالش‌های اجتماعی مطرح می‌شود، اما باید تمام موضوعات را در سینما داشته باشیم. حتی کسانی که به دنبال تولید فیلم‌هایی با مضمون اجتماعی هستند آنقدر فضا برایشان سخت می‌شود که به دنبال تولید فیلم‌های کمدی می‌روند. اینکه عنوان می‌شود نزدیک به ۲۰ فیلم سینمایی کمدی ساخته می‌شود، نکته‌ای قابل تأمل در تولیدات یک‌ساله سینمای ایران است. این نکته را هم بگویم که این جریان‌هایی که در فیلمسازی شکل می‌گیرد، نه تقصیر سازندگان است و نه تقصیر بازیگرانی که بازی در فیلم‌ها را انتخاب می‌کنند. این موج سواری روی فیلم‌های پر فروش و پر مخاطب در برهه‌های زمانی مختلف دیده می‌شود؛ به‌طور مثال زمانی که فیلم «تشکیلات» خوب می‌فروخت، نزدیک ۱۰ ماه هر سناریویی که به من پیشنهاد می‌شد مانند فیلم «تشکیلات» بود. به بهانه فروش یک فیلم کارها مثل هم تولید می‌شوند و از بازیگران نیز دعوت می‌شود و بازیگر به شکل ناخودآگاه نقش را قبول می‌کند و با توجه به شرایط، بازیگر ناچار است برای حیات کاری، در فیلم‌ها حضور داشته باشد. به نظرم در سینما چه معیوبی وجود دارد، تهیه‌کنندگان خوبی داریم که فیلم را برای اکران موفق می‌سازند، اما آنچه در این وضعیت مهم است، بازگشت سرمایه است.

با این اوصاف گردش اقتصادی در تمام تولیدات ما رخ کرده، اما با این حال شبکه نمایش توانسته دایره گسترده‌ای هم از هنرمندان و هم مخاطبان را در برگیرد. ببینید، وضعیت درآمد و گردش اقتصادی در تئاتر مشخص است. در سینما هم به جز فیلم‌های کمدی دیگر فیلم‌ها نمی‌فروشند. وضعیت امروز تولیدات تلویزیون نیز مشخص است. به نظرم شبکه نمایش خانگی توانسته باعث جذب بسیاری از بازیگران شود؛ بازیگرانی که اگر هم به تلویزیون برنورند آنقدرها درآمد ندارند و خود تلویزیون هم در جذب مخاطب موفق نبوده و همه این بازیگران به سمت شبکه نمایش خانگی می‌روند؛ شبکه‌ای که اگر نبود بسیاری از عوامل سینما و تلویزیون و حتی تئاتر بیکار می‌ماندند.

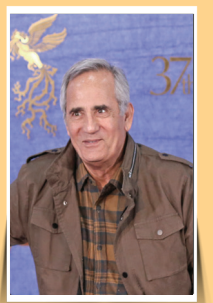

بنگاه تئاترال؛ یک موزیکال شاد

نمایش بنگاه تئاترال، یک کار موسیقایی و موزیکال شاد است و از نمایش‌های ملی - سنتی به‌شمار می‌آید. بسیاری از متون نمایشی ما می‌توانند در حال حاضر اجرا شوند، اما به‌خاطر وضعیت سخت اقتصادی و نبود حمایت‌ها وضعیت تئاتر ما آنقدرها خوب نیست. اگر حمایت باشد می‌توانیم نمایشنامه‌های زیادی روی صحنه ببریم و می‌توانیم دانشجویان تئاتر بیشتری را جذب صحنه‌های نمایش کنیم، اما با توجه به سختی پروسه تمرین و اجرا، دانشجویان تئاتر چگونه می‌توانند چرخ زندگی را بچرخانند؟ دانشجویانی که پشتوانه مالی آنچنانی ندارند و به همین دلیل ترجیح می‌دهند به سمت تصویر بروند و خیلی‌ها از تئاتر دور می‌شوند.

وقتی مرکز هنرهای نمایشی وجود دارد که همه سیاستگذاری‌های تئاتر کشور را انجام می‌دهد، چرا باید پروسه اجرا در دیگر شهرها طولانی باشد، وقتی می‌خواهیم در شهرهای دیگر اجرا داشته باشیم باز هم باید یک پروسه دیگر را طی کنیم. خیلی‌ها وقتی می‌آمدند نمایش را می‌دیدند، پیشنهاد اجرا در شهر خودش را داشتند، اما گروه وقتی می‌خواهد در شهر دیگر اجرا داشته باشد باز هم درگیر پروسه‌های مشابه می‌شود.

این به لحاظ اقتصادی برای گروه‌های نمایشی که دوست دارند در دیگر شهرها اجرا داشته باشند، به‌صرفه نیست. می‌خواهیم ۱۰ شب در یک شهر اجرا داشته باشیم، اما باید ۲ ماه وقت برای گرفتن مجوز بگذاریم. به‌نظر می‌رسد سلیقه مدیران بیشتر از قوانین دیده می‌شود.

درگیر بوروکراسی هستیم

وقتی مرکز هنرهای نمایشی وجود دارد که همه سیاستگذاری‌های تئاتر کشور را انجام می‌دهد، چرا باید پروسه اجرا در دیگر شهرها طولانی باشد، وقتی می‌خواهیم در شهرهای دیگر اجرا داشته باشیم باز هم باید یک پروسه دیگر را طی کنیم. خیلی‌ها وقتی می‌آمدند نمایش را می‌دیدند، پیشنهاد اجرا در شهر خودش را داشتند، اما گروه وقتی می‌خواهد در شهر دیگر اجرا داشته باشد باز هم درگیر پروسه‌های مشابه می‌شود.

وقتی در پایتخت مجوز داده می‌شود، چرا هر شهر هم برای خود مجوز می‌دهد؟

این به لحاظ اقتصادی برای گروه‌های نمایشی که دوست دارند در دیگر شهرها اجرا داشته باشند، به‌صرفه نیست. می‌خواهیم ۱۰ شب در یک شهر اجرا داشته باشیم، اما باید ۲ ماه وقت برای گرفتن مجوز بگذاریم. به‌نظر می‌رسد سلیقه مدیران بیشتر از قوانین دیده می‌شود.

پیش درآمد اسکار رقابت اوپنهایم و باربی

باز نزدیک شدن به پایان سال میلادی، فهرست‌های مختلفی به عنوان بهترین‌های سال معرفی می‌شوند که میانشان انتخاب‌های مؤسسه فیلم آمریکا اهمیت ویژه‌ای دارند. انتخاب‌هایی که سابقه نشان داده در تعیین موفقیت و ناکامی فیلم‌ها در فصل جوایز تأثیرگذارند که مهم‌ترینشان اسکار است. در واقع این انتخاب‌ها و برگزیدن بهترین‌های سال را باید پیش‌درآمدی بر جوایز اسکار دانست.

در سال‌های اخیر بر ایند انتخاب‌های مؤسسه فیلم آمریکا و نظرسنجی‌های مطبوعات و منتقدان، فهرست نامزدهای اسکار را هم شکل داده است. در فهرستی که مؤسسه فیلم آمریکا به‌عنوان بهترین‌های سال منتشر کرد، نام‌های تکرار شونده‌ای چون «اوپنهایم»، «باربی» و «قاتلان ماسه کامل» به چشم می‌خورند. انتخاب «اسپایدرمن» هم نشان از توجه مؤسسه فیلم آمریکا به آثار ابرقهرمانی دارد؛ فیلم‌هایی که منتقدان معمولاً به آنها روی خوش نشان نمی‌دهند.

راه یافتن «باربی» گر تا گرویک و «اوپنهایم» کریستوفر نولان به فهرست ۱۰ فیلم برتر سال ۲۰۲۳ قابل پیش‌بینی بود. به گزارش وراثتی، تنفلیکس هم با داشتن ۴ فیلم در این فهرست از دیگر استودیوهای سازنده جلو افتاد که شامل فیلم زندگینامه‌های لئونارد برنشتاین با عنوان «مایسترو» به کارگردانی بردلی کوپر و کمدی سیاه تاد هینز با عنوان «می دسامبر» می‌شود. فهرست فیلم‌های برتر همچنین شامل فیلم‌های ساخته کارگردان‌های تازه‌کار مانند «داستان آمریکایی» کورد جفرسون و «زندگی‌های گذشته» سلین سلگ و نیز کهنه‌کاران سینما مانند «قاتلان ماه کامل» ساخته مارتین اسکورسیزی و «دارندگان» ساخته الکساندر پین می‌شود.

جای گرفتن در فهرست برترین‌های مؤسسه فیلم آمریکا به جلو آمدن فیلم‌ها در تاب کمپین‌های جوایز مختلف کمک می‌کند. در همین حال برخی از فیلم‌های مهم سال که از این فهرست جامانده‌اند عبارتند از: «فراری» مایکل مان، «منشأ» اثر آوا دورنی، «رنگ بنفش» ساخته بلیتس باز اوول و «هوا» بن افلک. از میان ۱۰ فیلم برتر مؤسسه فیلم آمریکا (AFI) معمولاً به‌طور میانگین ۷ تا ۸ فیلم نامزدی بخش بهترین فیلم اسکار را به‌دست می‌آورند. فیلم‌های تولید شده بین‌المللی معمولاً در این فهرست جای نمی‌گیرند.

پس از حرف و حدیث‌های فراوان، سرانجام محمدرضا گلزار به تلویزیون بازگشت. در ماه‌های گذشته موضوع بازگشت گلزار به تلویزیون بارها مطرح شده بود و حالا با اعلام رسمی صدا و سیما، او اجرای برنامه‌ای را در شبکه ۳ بر عهده خواهد داشت. طبق فراخوان منتشر شده در شبکه ۳ محمدرضا گلزار، «پانتولیک» حضور پیدا خواهد کرد. این مسابقه با محوریت پانتومیم و به تهیه‌کنندگی جواد فرحانی، تهیه‌کننده سابق برنامه‌های «خندوانه» و «ستاره‌ساز» روی آنتن شبکه ۳ خواهد رفت.

۱۰ فیلم برتر سال ۲۰۲۳

۱	داستان آمریکایی
۲	باربی
۳	دارندگان
۴	قاتلان ماه کامل
۵	مایسترو
۶	می دسامبر
۷	اوپنهایم
۸	زندگی‌های گذشته
۹	چیزهای ضعیف
۱۰	مردعنکبوتی در دنیای عنکبوتی

شبکه

«پانتولیک» گلزار به شبکه ۳ می‌آید

پس از حرف و حدیث‌های فراوان، سرانجام محمدرضا گلزار به تلویزیون بازگشت. در ماه‌های گذشته موضوع بازگشت گلزار به تلویزیون بارها مطرح شده بود و حالا با اعلام رسمی صدا و سیما، او اجرای برنامه‌ای را در شبکه ۳ بر عهده خواهد داشت. طبق فراخوان منتشر شده در شبکه ۳ محمدرضا گلزار، «پانتولیک» حضور پیدا خواهد کرد. این مسابقه با محوریت پانتومیم و به تهیه‌کنندگی جواد فرحانی، تهیه‌کننده سابق برنامه‌های «خندوانه» و «ستاره‌ساز» روی آنتن شبکه ۳ خواهد رفت.